

پہلے

هشدار و درخواست بودجه‌ای وزیر بهداشت

- سنا؛ وزیر بهداشت، پاداشدن منابع وزارت
شت را مشروط به گروخوردن آن به مالیات
ش افزوده و عوارض کالاهای آسیب‌رسان
مت‌تواند کرد و گفت: دولت می‌تواند چهار
هشت درصد مالیات بر ارزش افزوده را به
سلامت اختصاص دهد. وی درباره پیشنهاد
بهداشت برای بودجه سال ۹۵ با وجود تأکید
ارزانه بر روم پاداشدن منابع نظام سلامت
به ممنون دولت هستیم؛ چراکه دولت در
ست بودجه‌ای، کمک می‌کند تا برنامه‌های
تحول سلامت پیش رود. وی افزود: درین حال
پاداشدن منابع نظام سلامت همیشه گفته‌ایم
منفید تمام اعتباراتی که به وزارت بهداشت
هذه حذف شود و آن را گره بزنند به مالیات بر
افزوده و عوارض بر کالاهای آسیب‌رسان
ت، چراکه با اعتقاد من این صورت است که
ات این حوزه تضمین می‌شود؛ یعنی نه وابسته
ست است که معلوم نباشد با چه قیمتی فروخته
شود و نه به منابع عمومی. فکر می‌کنم اینچنین
دی برای مردم هم خوشایند باشد. هاشمی
از: ما سال گذشته پیشنهاد کردیم بیست و
نهم میلیاردی را که برای وزارت بهداشت به
عام اعم از دانشگاه، بهداشت و درمان، دارو
ختصاص می‌دهند حذف کنند ولی به‌جای آن
ار درص مالیات بر ارزش افزوده‌ای که الان مردم
چین اتقادی بقتد این منبع پادار می‌شود و
نهم سال هم رقم مالیات بر ارزش افزوده در خزانه
ش پیدا می‌کند.

حوظہ باستانی ۵ ہزار سالہ غرق شد

- بنام سرپرست واحد باستان‌شناسی طرح‌های نو پهنه‌کده میراث فرهنگی با اشاره به اینکه طوطی‌های تاریخی پشت سد کنگیر در حال غرق شدن است؛ گفت: شرکت آب منطقه‌ای پس از افتتاح سد در تمام اجام‌های این نجات‌بخشی و راه‌هم کرد تا سردار دری به‌ار آبگیری سد کنگیر و میراث‌های واقع در حوضه آبگیر آن گفت: سد کنگیر سال ۱۳۸۶ برای اولین بار از طرف میراث فرهنگی و شناسایی و ۱۲ اثر تاریخی در آنجا شناسایی شد؛ این اثر در محدوده تراز آب سد است و به مدت ۳۰۰ سال گذشته تراز آن، دوجه میراث‌های کاوش در این منطقه تأمین اعتبار نشد تا اینکه در سال جاری تأمین اعتبار صورت گرفت و با آنکه که به ما دادند، چهار تیم باستان‌شناسی این منطقه رفتند و به مدت دو ماه در مهر و آبان و شش‌ای باستان‌شناسی نجات‌بخشی پرداختند. استان‌شناس درباره آثار کشف‌شده در این منطقه یاد کرد: یکی از آثاری که در آن منطقه پیدا شده قبلاً به شش هزار سال پیش است، محوطه‌ای مهم متعلق به هزاره چهارم پیش از میلاد نیز در تاریخ شناسایی شده که روستایی متعلق به دوران پارینه‌سنگی و آثار بسیار به بازرشی به آن جای داده، همچنین یک کوشک مربوط به دوران نیز در این منطقه کاوش شده است. سردار بی‌داد: باوجود کم‌تایی که انجام دادیم و باستان‌گردانان این سد را فعلاً آبگیری نکنند، اما به‌ر حال شرکت آب منطقه‌ای استان آبگیری را شروع و حداقل چاه‌های پنج محوطه زیر آب رفته و در غرق شدن هستند.

**رصد والدین دانش آموزان
بی سواد هستند**

- هرمجد قدیمی، رئیس آموزش و پرورش استانی؛
سلسله شورای آموزش و پرورش سیستان و بلوچستان
کرد؛ مدارس سیستان و بلوچستان باید برای
دانش آموزان رتبه دانش آموزان نابینا و معلول
بسیاری شود. رئیس سازمان آموزش و پرورش
سیستان افزود: حداقل به صورت الکترونیکی
بسیاری دو مدرسه را در اولویت قرار داده و
های آموزشی لازم را برای معلمان برگزار کنیم.
مسئول ادامه داد: سه گروه دانش آموزان ناشنوا،
و جسمی و حرکتی با اجرای پروژه فارسی برای بایز
رانند در مدارس عادی تحصیل کنند. وی با بیان
پروژه فارسی سازی راهکار حل مشکل بی سواد
سیستان استان است، تصریح کرد: برای پیشگیری
ایشان با نامزدگان از تحصیل لازم است طرح
چند ماه قبل از شروع سال تحصیلی آغاز
قدیمی بیان کرد: در کل کشور نزدیک به هشت
والدین دانش آموزان بی سواد هستند، در حالی
که سیستان و بلوچستان میزبان بی سوادانی است
است. رئیس سازمان آموزش و پرورش استانی
: در کشور میزان تکمیل طرح واکسیناسیون ۸۶
در است، در حالی که در سیستان و بلوچستان ۹۰
در طرح واکسیناسیون کامل است و این استان از
ظر جایگاه پستی نسبت به کشور دارد. قدیمی
تا سال ۸۵ شاهد کاهش ازدواج های فارسی در
بودیم، اما از سال ۸۵ به بعد اما ازدواج فامیلی
شور افزایش دارد که باید به تبعات بهداشتی
شتر توجه کرد و انجام تست ژنتیک را قبل از
جی جدی بگیریم. رئیس سازمان آموزش و پرورش
ستانی افزود: بیش از ۶۶ درصد دانش آموزان در
کردن دوره ناکام هستند که این خود یکی از
چالش های اختلالات یادگیری است.

شهرزاد همتی: ساعت از ۱۰ شب گذشته و باران می بارد. قرار نبوده که دور این میز نشسته باشیم. کاملاً اتفاقی پشت این میز نشستام و میوه ها را قطعه قطعه می کنم و در شنباقلاب چینی می چینم و جلویشان می گذارم. صندلی ها پلاستیکی است و دو میز به نظم چیده شده. زن ها یکی در میان پشت میز نشسته اند و به صدای باران گوش می کنند. صدای بازی کودک چهار ماهه جمیعله که می ربانوی نام دارد هم، به گوش می رسد. می ربانو در خیابان به دنیا آمده و حالا بین این همه زن که هر کدام دوره های پاکبازی شان را خوب خط می کشند، زندگی می کند. یکی از زن ها می گوید: «نمی دانم واقعا فرقی بین ما و مادرشان می گذارد یا نه. اما حس می کنم در آغوش هر کدام از ما امنیت دارد». وروکی که می ربانو در آن سوار است، تروتیمز و نو به نظر می رسد. لباس هایش هم مناسب است. لباس های زنان هم مناسب به نظر می رسد. از هر سنی بین آن ها می بینم. از ۸۰ سال تا ۱۷ سال. به گفته خدوشان خیالشان از جایی که حالا در آن هستند، راحت است و همین ممکن است مدت پاکبودنشان را به ابد یрсاند ...

آنها می‌گویند از دیوار بیزاند. از راه‌های بسته می‌ترسند و شلترها و گرم‌خانه‌ها و کمپ‌های شهرداری را دوست ندارند. قراست است دلیل شکست خوردن چندین باره طرح‌های شهرداری را از زبان زنان بنشوم که خود بارها این طرح‌ها را تجربه کرده‌اند. لادن یکی از آن‌هاست. در ازای قول گرفتن پیداکرد نه‌واش علیرضا، قول می‌دهد که حرف بزند. عصازنان به سالان آمده و کارنام می‌نشیند. سیکاش را در زیرسیگاری خاموش می‌کند. صورتی سبز به با هیئت دارد و باوجود دندان‌های خراب و چشم‌های کم‌مو می‌شود. رد کهنه زیبایی‌اش را پیدا کرد. سینه‌اش را صاف می‌کند و می‌گوید: «لادن هستم. یک متعادل. حدود ۲۰ سال کارتن خواب پاکرد دروازه غار و حقانی بودم. در ۲۱ سال خواب‌های هرروز، شاید یک‌روز در میان. ماموران می‌آمدند، وسایلمان را آتش می‌زدند. خیلی اذیت می‌شدیم. یعنی زنان کارتن‌خواب زندگی نکردند. ...» لادن هنوز هم بغض می‌کند ... یعنی باینکه رنج‌کشیدن بخش جدانشدنی زندگی اوست؛ اما به یادآوری این رنج هرروزه می‌تواند باز هم گریه کند. از آن‌ش سلساکی معتاد بوده و هم چور مخدری را مصرف کرده. حالا

گزارشی از کنفرانس «اثرات بناهای بلند در حیات پایدار شهری»

خوب و بد بلندمرتبه سازی

شرق؛ دومین کنفرانس بلندمرتبه‌سازی با عنوان «بناهای بلند و اثرات بناهای بلند در حیات پایدار شهری» ۲۰ آذر تا دوم دی‌ماه در تهران برگزار شد. این کنفرانس یک کارگروه مطالعات اجتماعی و فرهنگی داشت که تعدادی از فعالان اجتماعی و اعضای انجمن شهر تهران در آن حضور داشتند. در این نشست تخصصی، نامر تکمیل‌هایمون در سخرانی خود به بررسی سابقه تاریخی بناهای بلند و برج‌ها در دنیا و ایران قدیم پرداخت و گفت: ساختمان‌ها و خانه‌ها در ایران قدیم برای توده مردم همواره یک طبقه بوده که معمولاً یک زیرزمین یا آبنایار هم داشته و در دوره‌هایی یک طبقه هم روی این یک طبقه می‌آمده است. بناهایی بیش از یک طبقه در دوره‌های اخیر به شهرها اضافه شده است و معروف‌ترین حالت جدیدترین ساختمان بلند تهران قدیم شمس‌العماره بوده است که به ۶۰ متری می‌رسد. در دوره‌های بعدی ساختمان‌های بلند، برج‌ها و در ادامه آسمان‌خراش‌ها را شاهد بودیم که البته ما در این‌ها هنوز آسما‌ن‌خراش نداریم. وی گفت: مهم‌ترین انگیزه‌ها برای ایجاد برج‌ها در ایران اقتصادی بوده است و اولین برج‌ها در دنیا و در تهران و کلان‌شهرهای ما هم برای تجارت بوده است. ساختمان پلاسکو، برج سپهر و... و بعدها بناهایی بلند مثل شهرک اکباتان و شهرک غرب برای انسان‌ها ایجاد شد. وی تأکید کرد مسئله روابط انسان‌ها در این بناها باید مورد توجه قرار گیرد و درعین‌حال روابط انفرادی که در این برج‌ها هستند با توده‌های مردم باید مشخص باشد و گسست اجتماعی و فرهنگی و حتی اقتصادی را نشان ندهد و تا هنوز شهرومان با این برج‌ها پر نشده باید این فرهنگ‌سازی اتفاق بیفتد. تکمیل‌هایمون حذف جاذبه‌های طبیعی از تهران به‌ویژه دامنه‌های کوهستانی و نمای کوه دماوند را یک سبقت از زندگی نسل جدید برشمرد و گفت: نسل امروز زندگی شهرش را نمی‌بیند و در آلودگی و برج‌های بلند، کم شده و این احساس آسیب اجتماعی و فرهنگی در حیات شهری باید جدی گرفته شود.

حقالی صنعتی و همچنین تهدید بلندمرتبه‌سازی را تشو و تضاد فرهنگی و هویتی و تعلق نداشتن به مکان و فضا که در همگی شهر و جامعه است عنوان کرد و گفت: اگر بلندمرتبه‌سازی‌های تهران همانند اکباتان اولیه اجرا می‌شد جای نگرانی نداشت اما مسئله این است که هر روز از کیفیت و امکانات این بره‌ها کم می‌شود. اهمیت تعلق خردداشتن به شهر برای ساکنان شهر بیشتر زبانی دارد که متأسفانه به دلیل افزایش پدیده مهاجرت بسیار کم‌رنگ شده است.

احمد دنیامالی، رئیس کمیسیون فنی و عمران شورای شهر تهران معتقد است که بلندمرتبه‌سازی را نباید متهم کرد و اگر تاکنون این برج‌ها با رعایت

ضوابط درست اجرا می‌شد، تجربه خوبی بود. ۷۰۰ کیلومتر مربع مساحت تهران در این سال‌ها نتیجه تدابیر حکومت‌های مختلف است و نباید درباره شرایط فعلی این صفر و صدی برخورد کرد و گفت بلند مرتبه‌سازی برای آن‌ها خوب است یا بد و باید اقتصاد شهر و اقتصاد خانواده را در ساخت‌وساز شهری ازجمله بلندمرتبه‌سازی در نظر بگیریم. مونا عرفانیان سلیم، به‌عنوان نماینده وزارت مسکن و شهرسازی بر مسئله مهم ارتقای کیفیت ساخت شهری به‌عنوان یکی از اولویت‌های وزارت مسکن و شهرسازی تأکید کرد و گفت: در بسیاری از برنامه‌های راهبردی شهر اولویت برای زندگی مردم و کنشگران اجتماعی گذاشته‌ایم. عرفانیان مسئله مهم دیگر را نبود حکمروایی محلی عنوان کرد و گفت: این مسئله در شهر تعریف نشده و مردم در شهر علاوه بر اطلاع‌اندشتن از حقوق خودشان، هنوز فراق وظایف و ناهای دولت، شهرداری‌ها و شهرواها و سایر نهادها را نمی‌دانند.

اما احمد مسجدجامعی هم میهمان این کنفرانس بود و به بیان مسائلی از نگاه‌های اجتماعی به تهران پرداخت و گفت: «۵۰ سال قبل نخستین کنفرانس درباره خوساز در شهر تهران برگزار شد که دکتر مددیان، وزیر کشور دولت مصدق رئیس آن بود و احسان تراقی هم دبیری آن را بر عهده داشت. این کنفرانس میهمانان و مسئولان برجسته‌ای ازجمله آقای بازرگان داشت. به خاطر دارم که آقای میهنپور، شهردار محله جوادیه در تهران که محله پرآسپیدی در آن روزها بود سخنرانی تأثیرگذاری کرد. این سخنرانی «مهری القاب» رسمی و بلندبالا خود را یک «سوپر» معرفی کرد و در کمال سادگی به تشریح شرایط شهر و اقدامات صورت گرفته برای مردم پرداخت. این سخنرانی آنچنان تأثیرگذار بود که می‌توان کنفرانس را به دو بخش قبل از سخنرانی او و بعد از سخنرانی او تقسیم کرد. او اگرچه عملیاتی برای کنترل شرایط اجتماعی در شهر ارائه داد. این بکری مدتی بر اولویت‌دندان و سلامت شهروندان و اولویت‌دندان به مشارکت شهروندان و

مسجدجامعی افزود: ۵۰ سال قبل این رویکرد فرهنگی و اجتماعی و شهر مطرح شد اما بعدها مفقود ماند و کم و بیش در شهرداری‌ها در فعالیت‌های عمرانی درگیر شدند. حتی پس از تشکیل شوراهای دولت اصلاحات که با همین هدف رویکرد اجتماعی و فرهنگی شکل گرفته بود، باز هم جهت‌گیری شهرداری‌ها به این سمت حرکت نکرد. مسجدجامعی‌ها داختمان اشکالات شهر به گردن بلندمرتبه‌سازی‌ها را نادرست خواند و گفت: برپراسازی‌های تابعی از قواعد و منطق سوداگری در شهرسازی از ابتدا تا امروز است.

A photograph showing a makeshift shelter constructed from a white sheet and a black cloth. A green bag and a red and blue patterned bag are visible near the shelter. The ground is dirt and there is some debris.

یک شب پای صحبت زنانی که پارک‌ها را به کمپ اعتیاد ترجیح می‌دهند

«لادنم»، با ۱۰۲ بار سابقه ترک

می‌کند و هنوز مهر آزادی روی دست است و باز به پارک برمی‌گشتی با لگدم می‌بردن گداخانه». ندن می‌گوید تجهیزات این کمپ‌ها فقط در حدی که نمیریم: شیش جامان را می‌گرفت و توپین به دست داد اعلاای خود می‌رسید... این کمپ‌ها جای بسته است و هواخوری ندارد. ما از بسته زاریم، از دیوار بیزاریم. کسی باور نمی‌کند که درها باز باشد و کسی واقعا بخواهد ما را ترک دهد، ما قمار نمی‌کنیم. ما اینها فقط می‌خواهند را جمع کنند. ما اشغالیم که شهرداری وظیفه مع آوری ما را برعهده دارد آنقدر وضعیت یکی این کمپ‌ها بد بود. همین کمپ‌هایی که تازگی‌ها کارت‌ن خواب را به آن‌جا برده‌اند که یکی از بوستانمان خودش را از پشت‌بام به پایین پرت ده. یعنی ترجیح داده بمیرد اما آن‌جا زندگی ... نه... بلکه دیگر از آن‌ها است. ۴۲ ساله و ۱۷ سالگی معتاد بودم، در آستانه هفتمین ماه می‌گوید: بادم می‌آید وقتی در پارک حنایی دم، خواهرم اصرار داشت به کمپ شفق بروم؛ آنقدر من را از فضای پارک شفق ترسانده بودند ترجیح می‌دادم در پارک بمانم تا به کمپ بروم. با انکار آدم‌ها در قصد کشتن می‌پرنده است. سیمیه هم که ۱۷ ساله است و پنج ماه است که است. از ۱۳ سالگی که معتاد شده شش مرتبه

تجربه ترک کردن و رفتن به کمپ دارد. او می‌گوید: «اگر قرار به کمپ رفتن بود، دیگر امکان نداشت پایم را در گداخانه بگذارم. من دنبال آینده می‌گردم. بعد از اینکه ۲۱ روز سسم زدایی کردم، توهین شنیدم، کسی فکر می‌کند سرانجام من چه خواهد شد؟ کمپ بوهن و رودهن بودم، کمپ بهشت کوچک بودم.

لان ادامه می‌دهد: کتپ شییه
مرخصی است. بعد از یک مدت که آب‌ها
از آسیاب افتاد، دوباره ولی می‌کند و باز
هم جایی برای رفتن داشت.
آخرین کسی که می‌خواهد حرف بزند،
شیرین است که هیچ ندانی ندارد و در
جایی که این زن‌ها زندگی می‌کنند مسئول
آشپزی است. از مج دست آخر نرنجش هم
حسای خودنمای‌ها فراوان است. با احم
و غضب ندانی می‌کند. می‌گوید: «من از
دست شما زنده‌ها دوران آخر کارتن‌خوابیم
را در بهشت‌زهرای می‌گذرانم. شاید مرده‌ها
کاری برایم بکنند. الان افسردگی دارم.
به خاطر قرص‌ها، که به سه‌هنگام در

ما به من دادند، ناراحتی اعصاب و افسردگی
بیشتر از ۲۰ بار داکخانه و زندان و کمپی
الان پنج ماه است پاکم و آشنی و خیاطی
با ما خودم و مردم را دوست ندارم. در
ما با من کاری کردم که کسی را دوست
اگر کسی در حال افتادن باشد، هلش
م که بدتر بيفند. اینها به خاطر قرص های
که خورده ام. من این جامعه را دوست
کارتن خوابها دیوهارا خوب می شناسند.
شخصی می دهند کدام دیوار گرم تر است،
دیوار سردتر و برای همین از دیوار بیزارند و
پا را از دیوار است. سوزن، به من کاری
جامعه اش خسارت نزول، به من خسارت
شد. من یک گوشه خرابه اش می نشستم
موس مردم کاری نداشتم؛ اما با من کاری
که دزدی کردم و پایب به زندان باز شد. حالا
اما است پاکم زندگی می کنم. حالم
ست؛ اما مطمئن اگر از اینجا برود دیگر
م به همان روال بر می گردد...»

س خبار و پرتقال در سالن می پیچید و صدای
بهربانو را می شنوم. مادرش می گوید این
به لای آشغال ها به دنیا آمده؛ اما حالا با
می گویم چهار ماه است که پاک پاکم و یک
کودکم را دست به زبستی نمی دهم...».

خبر

گودرزی: منابع بخش جوانان شفاف نیست

- **شرق:** وزیر ورزش و جوانان، مایوس کنندگان و افرادی را که توفیقات نظام را در هر حوزه‌ای تخریب می‌کنند، اصلی‌ترین عوامل ایجاد آسیب‌های اجتماعی در بین جوانان دانست و گفت: دولت تدبیر و امید به دنبال احیای مسئله‌ای به نام امید است. گوردوزی در این گردهمایی معاونان جوانان ادارات کل ورزش و جوانان استان‌ها شعار محوری دولت بازدهم را تدبیر به همراه امیدبخشی دانست و گفت: مسبب اصلی آسیب‌ها و مشکلات اجتماعی، ریشه‌ای غیر از اشتغال دارد و آن یاس و ناامیدی است. چراکه تحقیقات نشان می‌دهد ۶۰ درصد اعتیاد (به‌عنوان مهم‌ترین آسیب اجتماعی) در خانواده‌ها و در بین افراد متأهل رخ می‌دهد. وی ناامیدی را مبنای‌ترین عنصر در بزه تلقی و مایوس‌کنندگان را عامل اصلی ایجاد آسیب‌های اجتماعی در بین جوانان دانست و افزود: دولت تدبیر و امید به دنبال احیای مسئله‌ای به نام امید است. وی خاطرنشان کرد: مردم مشاهده می‌کنند که چه افرادی با مقولات اجتماعی در جهت تخریب امیدواری، برخورد‌های سیاسی می‌کنند و اگر دولت حتی در راستای فقرزدایی اقدامی انجام دهد وارونه جلوه خواهد داد؛ توفیقات در همه حوزه‌ها را تخریب می‌کنند و موفقیت‌ها را به‌عنوان شکست در جامعه جلوه می‌دهند. وزیر ورزش و جوانان با بیان اینکه همین افراد برای حفظ منافع حزبی تلاش می‌کنند دولت را تا ناکارآمد جلوه دهند، گفت: در ماه‌های اخیر اتفاقات مایمون و مبارکی در کشور رخ داد و دولت به‌عنوان محقق‌کننده منویات مقام معظم رهبری اقدامات ارزنده‌ای انجام داد اما می‌بینم که چگونه در جامعه بیان می‌شود. گوردوزی درعین حال افزود: طبیعی است که جوان در چنین جامعه‌ای دچار یاس شده و این در نهایت منجر به فرار مغزها می‌شود که این‌بار صورت نیز دوباره سیستم اجزای را بانی این وضعیت می‌دانند. اما این‌گونه سیاست‌هایی که در دید مردم جور دیگری است؛ چراکه آمار نشان می‌دهد مسیر مهاجرت نخبگان در حال کاهش است. وی با اشاره به این نکته که نمی‌توان منکر نارسایی‌ها، کاستی‌ها و کمبود منابع شد، تأکید کرد: اگر کسی غیر از این بیندیشد، بیمار و ناخوشین افرادی است و باید علاقه‌مند و منطقی مسائل اجتماعی را رصد کرد.

